

Stanisław Kowalski

Dubie, gm. Krzeszowice, woj.
krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 56

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

epoki brązu - okres przedrzymski, Pole orne z okresu przedrzymskiego oraz z późnego średniowiecza i czasów nowożytnych.

Stanowisko położone jest około 100 m na wschód od ostatnich zabudowań wsi Drzewica i 50 m na północ od drogi do Bytnicy. Obiekt silnie zniszczony przez eksploatację piasku. Na przebadanym obszarze 70 m² ujawniono pięć jam oraz ślady dwóch poziomów orki. Pod grubą warstwą współczesnego, piaszczystego humusu zaobserwowano pierwszy poziom orki wraz ze śladami bruzd oddzielających od siebie poszczególne zagony o szerokości 4,5 m. Drobnym materiałem ceramicznym z tego poziomu wskazuje, iż czas uprawy zagonów przypada na schyłek późnego średniowiecza i czasy nowożytne, nie później jednak niż do przełomu XVII i XVIII wieku. Pierwotny poziom rolniczego użytkowania odkrytego odcinka byłej uprawy miał miejsce we wczesnym i środkowym okresie lateńskim. Interesujące jest, iż kierunek orki przebiegał niemal identycznie jak na poziomie pierwszym, po linii północ-południe. Najstarszym obiektem na stanowisku była niewielka jama /nr 4/ zawierająca wyłącznie materiały ceramiczne kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu. Pozostałe jamy, o trudnej do ustalenia funkcji /jedna być może stanowiła wędzarnię lub dziegiarnię/ odpowiadają chronologicznie pierwotnemu poziomowi rolniczego użytkowania terenu, przy czym w jednym przypadku stwierdzono dodatkowo także ceramikę z okresu halsztackiego.

Badania zakończono.

DUBIE, gm, Krzeszowice
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Stanisław Kowalski wraz z zespołem. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada /? / z epoki brązu /kultura łużycka? /.

Stanowisko leży w miejscu znanego naturalnego odsłonięcia martwicy wapiennej w dolinie Raclawki, na terenie rezerwatu przyrodniczego /"Rezerwat Doliny Raclawki"/. Dno doliny wyścielają wielometrowej miąższości utwory rzeczne, wśród nich poziomy wspomnianej martwicy. Stwierdzono m.in., że widoczny już w odsłonięciu naturalnym, poziom starej próchnicy holocenińskiej zawiera nieliczne fragmenty naczyń glinianych i sporą ilość węgla drzewnego. Ze względu na fragmentaryczność i nietypowy charakter materiału zabytkowego brak jest podstaw do dokładniejszego datowania i interpretacji stanowiska. Można jedynie przypuszczać, że chodzi tu o krótkotrwałe osadnictwo wczesnej fazy kultury łużyckiej.

Dalsze badania powinny określić zasięg i chronologię osadnictwa.